

Kovács Ildikó hozzászólása Bodzási Balázs előadásához

Engedjék meg ha már ez itt elhangzott, akkor azért kapcsolódjak ehhez a témához, mert nem tudom kihagyni ezt a lehetőséget, hogy úgy mondjam, hogy itt ebben a körben tudok hangot adni annak az álláspontomnak, ami nem tudom, hogy majdan amikor a törvényszövegre vagy a nyilvánossá tett koncepcióra lehet észrevételt tenni, akkor valóban eljut-e a címzetthez vagy a címzettekhez. Na most azt talán nem titok mert, hogy nem írtunk alá titoktartási nyilatkozatot, hogy azért itt az OBH egy szűk kört a bírákból bevont az egyébként még nem nyilvános koncepció megvitatásába vagy arra, hogy erre tegyünk észrevételt, és ezért ezek a dolgok, amiket a docens úr elmondott azért számomra nem hatottak meglepetésként. Azt azért szeretném elmondani, hogy én valóban tettem is észrevételt, amit most nem fogok elmondani mert 16 oldal egyébként, de nagyon szívesen megköszönném, ha elfogadná, hogy én ezt elküldjem és egyébként ennek a módosítási, pontosan az új törvény koncepciójában a legnagyobb problémát én magam is ebben a felelősségi körben látom, még pedig azért, mert az a Cstv. koncepció tervezet tartalmaz tulajdonképpen olyan megoldási javaslatokat, ami nem a Cstv-re tartozó kérdés. Most örülök, hogy elhangzott többször is, hogy a Ptk. a Ptk. a Ptk, mert hogy úgy gondolom, hogy alapvetően felelősségi, helytállási szabályokat a Ptk-nak kell tartalmaznia, én ezt írtam le, tehát ez a kezdő gondolatom, hogy én úgy gondolom addig amíg adott esetben nincs egy koncepció, márpedig itt sok mindenben a Ptk. is koncepcionális változáson kell, hogy keresztül menjen. Amíg erre vonatkozóan nincs konkrét koncepció, nincs Ptk. módosítási javaslat, addig igazából miről is beszélünk a Cstv. esetében, hogy mihez is kapcsolunk szankciókat amikor nincsenek meg a felelősségi tényállások. Hát én úgy gondolom, hogy a Ptk-ban kell először megalkotni a felelősségi tényállásokat, hozzáteszem most nem véletlenül használtam a felelősségi szót, mert nem tudom elképzelni, hogy a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztétől függő magatartások helytállási kötelezettséget eredményezhetnének. Ezt teljes mértékben kizártnak tartom, csak felelősségi szabályok lehetnek, ami alól minden esetben van helye kimentésnek. Tehát az nyilvánvaló, hogy mi a helytállás és a felelőség közti különbség. Én most nem akarok erről részletesen beszélni, csupán azt szerettem volna jelezni, hogy mi azért készülünk ezzel kapcsolatban. A kollegák is tettek egyébként, már akik még benne vannak ebben a magcsapatban észrevételt, úgyhogy én szívesen elküldeném önnek. Amit a hatályos jog és a koncepció által kitűzött célról azért szeretnék mondani. Én maximális egyetértek azzal, hogy növekedjen a csődvagyon és

korábban lépünk, úgy mondjam a nyakára a gazdálkodó szervezetnek, de ez úgy legyen megfogalmazva az új törvényben, hogy ezt mi használni is tudjuk. Tehát ne kezdődjenek megint évekig tartó elvi viták arról, hogy melyik törvényi rendelkezést, hogy is kell értelmezni. És itt megint csak nem akarok belemenni a részletekbe, hanem inkább azt kérném, hogy akkor amikor a törvényalkotó majd törvényszöveget is megfogalmaz akkor adjon kellő időt és lehetőséget a jogalkalmazóknak arra, hogy kivesézzék azt a törvényi rendelkezést és ha lehet akkor a szakma véleményét, álláspontját próbálják is amennyire lehet magáévá tenni, mert mi próbálkoztunk a 33 magyar szakasz 2017. július 1-ei módosításakor is fellépni, különösen az ítéletábrák egységesen, hogy próbáljunk a jogalkotást terelni, ez nem igazán volt sikeres, és hát ezzel azért sokat szenvedünk azóta is. Amit még ezzel kapcsolatban én szerettem volna, igen, tehát most már áttérve a konkrét problémára, ami a jelen tanácskozás témája. Az egyik az, hogy adós által indított perben lehetséges-e jogutódlás vagy sem. Most azért ezt ragadom ki, mert ez kapcsolódik ahhoz a gondolathoz, hogy ki is legyen ennek a pernek a megindítására jogosult személy. Mi egyébként kezdettől fogva azt az álláspontot képviseltük, hogy nem kellett volna egy ilyen tényállás esetére az adósnak perindítási jogot adni, mert itt az adósnak a megállapítási per megindításához a világon semmilyen érdeke nem fűződik, miután az így megállapítási perben megállapított összeg erejéig aztán a hitelezők az alapján kapnak kielégítést, hogy hányan mennek aztán perre, és nem az alapján, hogy hol álltak a hitelezői rangsorban. Tehát az adósnak semmilyen érdeke nem fűződhet ennek a pernek a megindításához. Nos, ha az a koncepció, hogy a továbbiakban, a jövőben a felszámoló indítson ilyen fajta pert, akkor ez egy teljesen másfajta helyzet, mert akkor ebben az esetben ha a felszámoló, bocsánat, adós az iránt befolyt összeg a csődvagyont gyarapítsa, akkor megoldódik a probléma, mert akkor a hitelezők között nyilvánvalóan a Cstv-ben meghatározott rendben lesz felosztva ez az összeg, csak hogy ennek úgy nagyjából sok köze ehhez a 33/A-hoz már nem lesz. Tehát ez egy teljesen másfajta konstrukció lesz ezek után. Most, ha haladunk a jelenlegi problémánknál, tehát éppen abból adódik a mi problémánk, hogy olyan személy, jogi személy az adós kapott perindítási jogot akinek ehhez nem fűződött érdeke és adott esetben a hitelezők éppen ezért nem indítottak ilyen pert, mert ha már megindította a felszámolás alatt álló adós, akkor maguk miért indítanak, hiszen kvázi kikaparja már nekik a gesztenyét, bocsánat a kifejezésért a felszámoló. Most ugye a konkrét esetben, ami nálunk is előfordult és más bíróság előtt is, az a helyzet állt elő, hogy a felszámolás közben befejeződött és az adóst megszüntette a bíróság, és ezért vagyunk abban

a helyzetben, hogy most mit kezdjünk ezzel a szituációval, hiszen ezek után most nagyon rosszul jártak a hitelező vagy az a hitelező, aki esetleg fontolgatta a perindítást, tehát aztán azt mondta, miért indítsak pert, hiszen van már egy ilyen per. Tehát ez ebből a konstrukcióból fakad, és ebből fakad az a probléma is, hogy van-e egyáltalán jogutódlás ebben esetben vagy nincs. Az én határozott álláspontom, hogy a jogutódlás egyszerűen itt nem értelmezhető, tehát föl sem merül az, hogy az adósnak a hitelező akár törvény vagy akár a felszámoló bíróság végzése alapján itt egy jogutódi pozíciója lenne ugyanis éppen amiatt itt egy speciális perlési lehetőséget kapott a felszámolás alatt álló adós, neki nincs követelése, nem is lesz követelése, a felszámolási zárómérlegbe beállítani ezt követelésként egy nagy tévedés, tehát eleve ez a hiba, és nyilvánvalóan ezt átadni a hitelezőnek megint csak ugyanakkora hiba, ugyan is nem létező követelés engedményezése semmilyen követelés iránti jogok vagy követelést nem valósít meg vagy nem legalizál jogutódlást. Tehát a jogutódlás ugye mindig az anyagi jogon alapul, az anyagi jogra pedig ebben az esetben semmilyen módon nem tudunk visszamenni, mert az adósnak a hitelező, aki egyébként maga is jogosult lett volna a per megindítására anyagi jogi értelemben nem jogutóda és a felszámoló bíróság végzése amiben a semmit, mert a semmit adja át, tehát a követelés nem létezik az a mi álláspontunk szerint nem valósítja meg, tehát nem teremt kvázi jogutódlást, mert a semmit engedményezve semmihez jut hozzá a hitelező. Tehát akinek nincs követelése az nyilván engedményezni sem tudja. Miután a felszámolás alatt, felszámolás befejezésekor a vagyon átadása a felszámoló bíróság részéről az egy törvényi engedménynek minősül, csak ez lehet a jogutódlás alapja, ezt viszont teljesen az én álláspontom szerint téves, mert itt nincs követelése a felszámolás alatt álló adósnak. Na most nekünk is volt ezzel kapcsolatban ügyünk, mi megoldottuk egy eljárásjogi csavarral, hogy úgy mondjam, amibe szintén bele lehet kötni és van benne megvitatni való. Mi ugyanis azt mondtuk, hogy a más által indított perbe az, aki a per megindítására is jogosult volna, az az elsőfokú ítélet meghozataláig felperesként ugye beléphez, mi ezt a belépést engedjük meg és azt mondtuk, hogy a hitelező azért léphet be a perbe, mert maga is jogosult lett volna és nem azért, mert jogutóda az egyébként felszámolással megszűnt adósnak. Bele lehet kötni, mert egyik kérdés van-e egyáltalán lehetősége a félbeszakadt per alatt perbelépésre. Valóban fölvetődött a kérdés, de különösebben nem mentünk bele ennek a problémának a boncolgatásába, mert az a szituáció, amiben egy ilyen másodfokú bíróságon, azért gondoljátok végig, tehát egy félbeszakadás után egy jogutódlást megállapító végzés elleni fellebbezésben vagyunk, ahol

csak azt tudjuk eldönteni a fellebbezésre, hogy beléphetett-e a perbe vagy sem. Nem tudunk egy korábbi stádiumra visszamenni, hogy hoppá, hát meg kellett volna szüntetni a pert, tehát nekünk ebben a szituációban kellett döntenünk, anyagi jogi jogutódlás semmiképpen, nem akartuk megállapítani mert ez ellenkezett az elveinkkel és így ezt az eljárásjogi megoldást alkalmazva engedték meg a felperes perbelépését hozzátéve, hogy abban is Volej Annának aki írt erre egy észrevételt teljesen igazan van. Az a kérdés is felmerül, hogy miután már megszűnt az adós, tehát törölték a cégjegyzékből a 33/A. alatti pert pedig a felszámolás ideje alatt lehet megindítani, hogy most az így perbe varázsolt felperes keresetével aztán most mit kezdünk, ez is egy valódi éles kérdés, de eljárásjogi csak így tudtuk megoldani. A másik két témához csak egy mondatot. Egyetértek mindegyik esetben, én tehát a Győri Ítéltáblával értek egyet, vagy ért egyet a Pécsi Ítéltábla abban a kérdésben, hogy az alperesi oldalon van-e jogutódlás és itt a Győri Ítéltábla által kifejtett indokokkal is egyetértünk, nevezetesen, hogy ha már perfektuálódott ez a kártérítési tényállás, felelősség, akkor attól nem függhet a jogutódlás, hogy a pert a jogalkotó egy lépcsőben vagy két lépcsőben szabályozza, ugye egy tollvonással meg tudja változtatni és mindjárt más lesz a helyzet, tehát nyilvánvalóan a felelős, pontosabban a hagyatéki tartozásokért való felelősség nem lehet függvénye annak, hogy a jogalkotó erre a perre milyen konstrukciót alkotott. Abban pedig, hogy a hitelezői oldal, tehát a hitelező engedményezi a követelést egy másik kvázi azáltal hitelezővé váló személyre én nem tudtam, hogy ebben a gyakorlatban egyébként van ellentmondás, mert mi úgy gondoljuk itt egyértelmű, hogy van jogutódlásnak helye, az engedményes belép a perbe az engedményező felperes helyett, én ebben nem láttam különösebben problémát. Köszönöm szépen!